Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

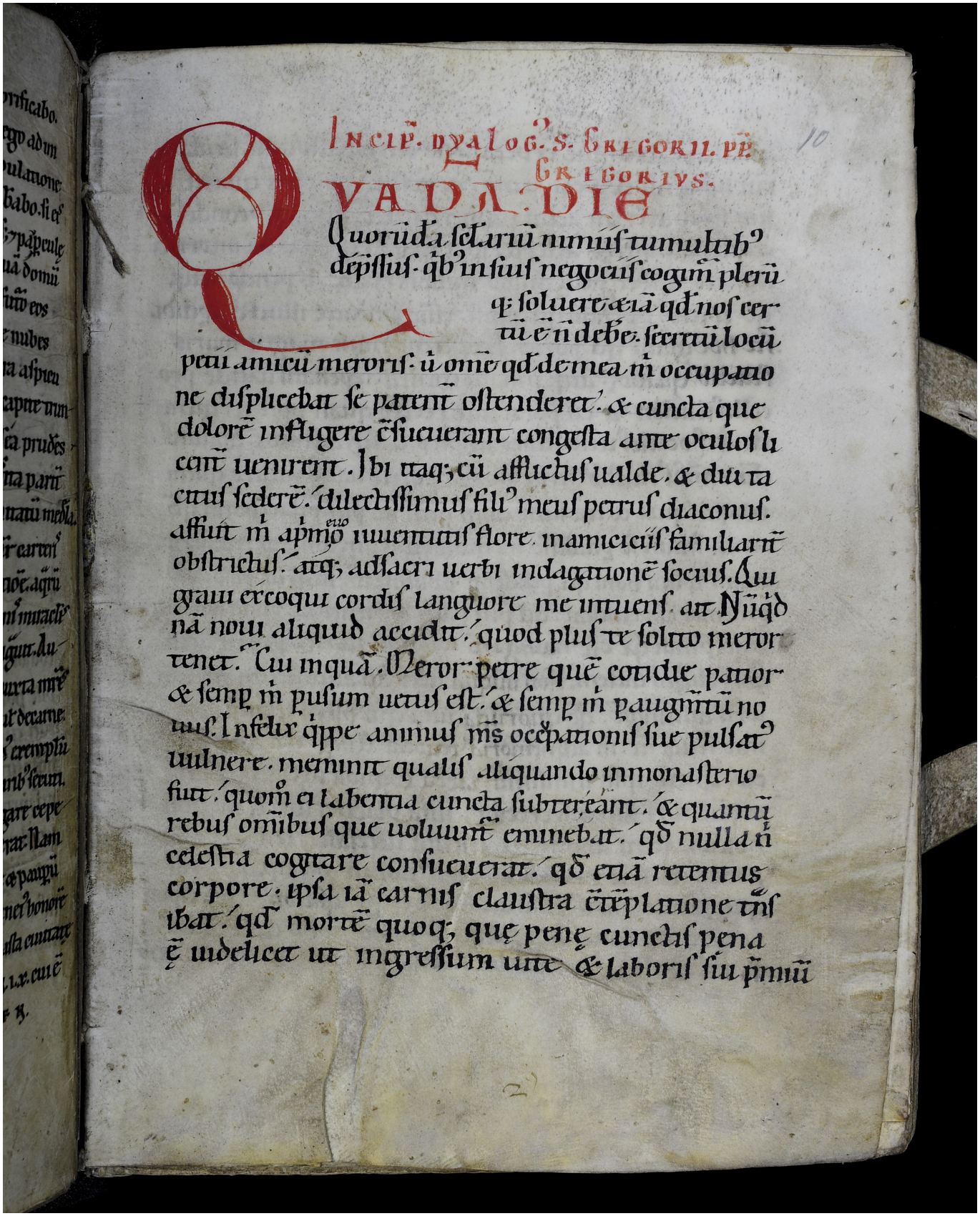

INCIP. DYALOG. S. GREGORII. PP. GREGORIVS.

QVADA DIE

Quorūda sc̄lariū nimiis tumultib⁹ depssus. q̄b⁹ in suis negociis cogim̄ plerū q; soluere et iā qd̄ nos certū ē n̄ debe. secretū locū petii amicū meroris. ū omē qd̄ de mea m̄ occupatione displicebat se patent̄ ostenderet. & cuncta que dolorē infligere c̄sueuerant congesta ante oculos licent̄ uenirent. Ibi itaq; cū afflictus ualde. & diu tacitus sederē. dilectissimus fili⁹ meus petrus diaconus. affuit m̄ a p̄mo euo iuuentutis flore. inamiciciis familiarit̄ obstrictus. atq; ad sacri uerbi indagationē socius. Qui graui excoqui cordis languore me intuens. ait. Nūq̄d nā noui aliquid accidit. quod plus te solito meror tenet. Cui inquā. Meror petre quē cotidie patior & semp̄ m̄ p̄usum uetus est. & semp̄ m̄ p̄augm̄tū nouus. Infelix q̄ppe animus m̄s occupationis sue pulsat⁹ uulnere. meminit qualis aliquando in monasterio fuit. quom̄ ei labentia cuncta subterrant. & quantū rebus om̄ibus que uoluunt̄ eminebat. qd̄ nulla n̄ celestia cogitare consueuerat. qd̄ etiā retentus corpore. ipsa iā carnis claustra c̄tēplatione tr̄ns ibat. qd̄ mortē quoq; que pene cunctis pena ē uidelicet ut ingressum uite & laboris sui p̄miū